

DROGI KSIĘŻE JACKU

W dniu Imienin życzymy, aby Jezus Pan i Zbawiciel był zawsze obecny w Księdza sercu, by mógł Ksiądz zawsze wskazywać na Niego swoją postawą i czynkami. Życzymy radości ze służby Bogu i nieustającego zachwytu nad Jego dziełami. Niegasnącego zapału w podążaniu drogą Bożą do świętości. Niech uśmiech i poczucie humoru nigdy Księdza nie opuszczają, a współpraca z przełożonymi i wiernymi zawsze układa się pomyślnie. Życzymy, by Jezus Zmartwychwstały hojnie obdarzał Księdza swoimi łaskami, a Maryja zawsze miała w swojej opiece.

Wdzięczni Parafianie wraz z Duszpasterzami

WYWIAD Z KS. MAJOREM ROBERTEM KRZYSZTOFIAKIEM DUSZPASTERZ W WOJSKU...

W minionym miesiącu nasi Seniorzy z Klubu Seniora przy Parafii Matki Boskiej Dobrej Rady mieli przyjemność gościć ks. majora Roberta Krzysztofiaka – duszpasterza z parafii wojskowej Św. Jerzego w Łodzi. Spotkanie przebiegło w bardzo miłej atmosferze.

Ks. Robert Krzysztofiak pochodzi z południa Polski z Mszany Dolnej. Ukończył Studia na Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie oraz studia doktoranckie z teologii pastoralnej. Obecnie jest duszpasterzem w Jednostce Wojskowej w Leźnicy Wielkiej – 1 Dywizjon Lotniczy i 1 Batalion 25 Brygady Kawalerii Powietrznej oraz w Wojskowym Centrum Kształcenia Medycznego w Łodzi, gdzie kształcą się przyszli lekarze, na potrzeby sił zbrojnych.

Ks. Major swoją prelekcję rozpoczął od przedstawienia rysu historycznego Duszpasterstwa Wojskowego w Polsce, które to swoich początków sięga czasów średniowiecza.

Przemiany społeczno- polityczne Polsce w 1989r. stworzyły warunki sprzyjające przywróceniu Ordynariatu Polowego Wojska Polskiego. Jan Paweł II wydał 21

stycznia 1991 r. dekret przywracający Ordynariat Polowy oraz bullę w sprawie nominacji ks. prał. dr. Sławoja Leszka Głódzia na biskupa polowego. Ordynariat Polowy rozpoczął swoje funkcjonowanie 31 stycznia 1991r.

Jak przedstawia się struktura duszpasterstwa wojskowego?

W Polsce od 1991r. rozpoczęły działania nowe struktury, dostosowujące się do struktur wojskowych w Polsce. Podstawową strukturą organizacyjną w Ordynariacie Polowym WP, podobnie jak w innych kościołach partykularnych jest parafia, czyli określona wspólnota wiernych, utworzona w diecezji na stałe, nad którą opiekę duszpasterską pod zwierzchnictwem biskupa diecezjalnego, powierza się proboszczowi, jako własnemu pasterzowi.

Parafie mają nazwę parafii personalnej. Wspólnotę parafialną tworzą: żołnierze zawodowi, ich współmałżonkowie, pracownicy cywilni wojska, uczniowie szkół wojskowych, zatrudnieni lub przebywający w szpitalach wojskowych, w domu starców, członkowie instytutów zakonnych i wierni świeccy zatrudnieni na stałe przez Ordynariusza Polowego.

Granice garnizonu są często szersze niż granice miasta, obejmują niekiedy gminę, powiat czy też wiele gmin, powiatów. W ramach ordynariatu funkcjonuje obecnie 92 parafie MON, 3 parafie MSWA. Istnieją 23 ośrodki duszpasterstwa wojskowego. Ordynariat Polowy Wojska Polskiego – biskupstwo polowe obejmuje cały kraj oraz tereny polskich kontyngentów wojskowych. Katedra Polowa Wojska Polskiego to kościół pw. Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski Hetmanki Żołnierza Polskiego w Warszawie.

Parafie należą do 8 dekanatów: dekanat Wojsk Lądowych, Dekanat Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych, Dekanat Sił Powietrznych, Dekanat Marynarki Wojennej, Dekanat Wojsk Specjalnych, Dekanat Straży Granicznej, Dekanat Inspektoratu Wojskowej Służby Zdrowia, Dekanat Żandarmerii Wojskowej, Dekanat Duszpasterstwa Wojskowego Kościoła Grekokatolickiego. Ordynariat Polowy ma swojego rządcę, którym jest ordynariusz wojskowy cieszący się wszelkimi prawami i obowiązkami biskupa diecezjalnego. Oznacza to w praktyce, że biskup polowy na płaszczyźnie jurysdykcyjnej jest równy z biskupem diecezjalnym. Aktualnie po tragicznej śmierci w katastrofie lotniczej pod Smoleńskiem bp. Tadeusza Płoskiego zastąpił bp. Józef Guzdek.

Czy potrzebny jest kapelan w Wojsku Polskim?

Tam gdzie jest chrześcijanin zawsze potrzebny jest kapłan. Jeżeli żołnierz wyjeżdża na misje lub poligon kapelan wyjeżdża razem z nim, by służyć pomocą duchową. Kapelan nie dowodzi w jednostce, ma być tym, który pokazuje swoim życiem, że Pan Bóg jest najważniejszy. Można etycznie postępować w każdej sytuacji swojego życia. W posłudze żołnierza etyka musi być w sposób szczególny wyeksponowana. Jeśli będą to działania nieetyczne można popełnić wiele błędów.

Rzecznik Narodowego Funduszu Zdrowia w Klubie Seniora

23 lipca 2012r. w Klubie Seniora gościła pani Beata Kosiorek- Aszkielaniec, rzecznik prasowy Narodowego Funduszu Zdrowia. Tematem prelekcji był Narodowy Fundusz Zdrowia, a Ministerstwo Zdrowia. Rola i zadania Narodowego Funduszu Zdrowia.

Katarzyna Wieczorek

Z tego względu kapelan ma pokazywać i pouczać jak postępować. Kapelan czeka nie tylko, aby żołnierz przyszedł do niego porozmawiać, ale sam wychodzi z różnymi propozycjami np. spotkania z etyki normatywnej, kursy przygotowujące do życia w rodzinie, szkolenia, posługa sakramentalna, rozmowy duszpasterskie... Żołnierz jak każdy człowiek ma wiele problemów. Kapelan służy swoją pomocą pamiętając o posłudze sakramentalnej, spowiedzi, Eucharystii. W posłudze kieruje się nauką Jezusa, który sam pokazał jak być z ludźmi, pouczać ich pokazywać świadectwem swojego życia, jak postępować.

Będąc kapelanem wojskowym trzeba mieć specyficzne powołanie do duszpasterstwa indywidualnego, ponieważ kapelan nie może się ograniczać tylko do duszpasterstwa ogólnego. Musi zauważyć żołnierza, który przeżywa życiowy problem, konflikt pomiędzy wymaganiami służby, a swoim sumieniem, lub też przeżywa śmierć czy kalectwo swoich towarzyszy broni. Duchowni wojskowi znacznie częściej niż inni księżą, spotykają się z najtrudniejszymi problemami wokół kwestii życia i śmierci. Wymagają bardzo dobrego przygotowania oraz otwarcia się na drugiego człowieka, umiejętności prowadzenia rozmów. W takich przypadkach rozmowę należy traktować jako formę indywidualnej pomocy. Kapelani prowadzą rozmowy na tematy różnic między religiami. Podczas misji wojskowych współpracują z ludnością cywilną i wspomagają ją darami przysłanymi z Polski. Polski żołnierz jedzie na misje, aby nieść pokój. Broni tych, którzy chcą pokoju. Jedziemy, aby nieść pokój, miłość i miłosierdzie, pokazywać oblicze nie wojskowe.

Co chciałby ks. przekazać parafianom MBDR w Zgierzu?

Prosić, aby w codziennej modlitwie wspomnieli o kapelanie, tych, którzy są im powierzeni opiece. Posługa jest trudna, wymagająca, ale piękna. Bóg zapłać za rozmowę

Tekst: Marianna Strugińska-Felczyńska i Agnieszka Gajek

Zdjęcia: Marianna Strugińska-Felczyńska

UROCZYSTOŚĆ WNIEBOWZIĘCIA NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

15 sierpnia obchodzimy w Kościele Katolickim Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Święto w Polsce nazywane jest także Świętem Matki Boskiej Zielnej.

Uroczystość związana jest z dogmatem o Wniebowzięciu Najświętszej Maryi Panny ogłoszonym w 1950 roku przez papieża Piusa XII w konstytucji apostolskiej *Najszczośliwszy Bóg*. Dogmat stwierdza, że po zakończeniu swojego ziemskiego życia Najświętsza Maryja Panna została z ciałem i duszą wzięta do wiecznej chwały.

Uroczystość Wniebowzięcia ma długą tradycję. Przekonanie, że Jezus uwielbił ciało swojej Matki – Maryi i uczynił je podobnym do swojego ciała w chwili zmartwychwstania było powszechnie wyznawane w Kościele od wieków. W tradycji spotykamy także inne nazwy uroczystości, takie jak: Wzięcie, Przejście, Zaśnięcie Najświętszej Maryi Panny. Kościoły wschodnie od V wieku obchodziły Zaśnięcie, wierząc, że Maryja zasnęła i obudziła się już w niebie. Wniebowzięcie zastąpiło Zaśnięcie Najświętszej Maryi Panny. Uroczystość formalnie ustanowiono dekretem Piusa XII, który ogłosił tę prawdę jako dogmat.

W Polsce święto nazywane jest także Świętem Matki Boskiej Zielnej. Ma to związek z przekazami, które podają, że kiedy otworzono grób Najświętszej Maryi

Wniebowzięcie NMP

Panny, zamiast ciała Maryi były tam wyłącznie pachnące lilie i wianki kwiatowe. Na pamiątkę tego wydarzenia w dniu Wniebowzięcia święci się kwiaty, zioła i kłosy zbóż. Lud czyni to z wiarą, że zioła poświęcone tego dnia za pośrednictwem Maryi otrzymają moc leczniczą i uchronią od chorób. Poświęcenie zbóż jest także wyrazem wdzięczności Bogu za plony ziemi i ziarno zebrane z pól.

Święto Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny obchodzone jest w Polsce bardzo uroczyście. Miejscem, które szczególnie warto

odwiedzić tego dnia jest Kalwaria Zebrzydowska, gdzie odbywają się inscenizacje Zaśnięcia oraz Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. W sanktuariach maryjnych w tym dniu odbywają się odpusty.

Uroczystości obchodzone 15 sierpnia mają skłonić wiernych do refleksji nad pięknem Maryi oraz zachęcić do naśladowania Jej stylu życia, w którym zdecydowanie kroczyła drogą ku Bogu. Są zachętą, byśmy także na Jej wzór starali się być ludźmi godnymi wniebowzięcia – dążącymi do świętości i życia wiecznego z Bogiem.

Tekst: Barbara Musiał

WAKACYJNE WSPOMNIENIA NASI MILUSIŃSCY NA GÓRSKICH SZLAKACH

Wakacje to czas wielu wyjazdów. Dzieci i

Nasi młodzi parafianie w Zakopanem

młodzież z parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu

wyjechała na kolonie do Łapsze Niżnych wraz z ks. Janem Czekalskim.

Już pierwszego dnia wyruszyliśmy, aby poznać miejscowość, w której mieszkaliśmy. Przez cały czas trwania kolonii nie zabrakło wypraw w góry. Mogliśmy wtedy podziwiać nie tylko tereny Spiszu i Pienin, ale też dostrzec z oddali ogrom Tatr. Często zmieniająca się w ciągu dnia pogoda szybko nauczyła nas, że lepiej mieć za dużo w plecaku.

W ciągu tych dwóch tygodni byliśmy także na wycieczce w Ludźmierzu, Chabówce, Rabce, Niedzicy, Krościenku nad Dunajcem, Zakopanem oraz Krakowie.

Dużo radości dostarczyły także dni spędzone na terenie szkoły. Jednego dnia wszyscy braliśmy udział w "Olimpiadzie absurdu", gdzie konkurencje wywoływały bardzo dużo śmiechu. Innego dnia skupialiśmy się na tym, co istotne dla naszego ducha, a jeszcze innego zajmowaliśmy się tym, co artystyczne.

Każdego dnia uczestniczyliśmy w Eucharystii sprawowanej w kaplicy, którą sami przygotowaliśmy na

terenie szkoły zamieszkiwanej przez nas. Podczas każdej Liturgii oraz modlitwy ks. Jan dawał nam wskazówki jak być dobrym chrześcijaninem. Mimo odległości, jaka dzieli Łapsze i Zgierz, gościliśmy ks. proboszcza Andrzeja Blewińskiego oraz ks. Piotra Skórę wraz z ministrantami.

Był to czas ogromnej radości i zawierania nowych przyjaźni. Już nie możemy się doczekać kolejnych kolonii. Pragniemy także podziękować ks. Janowi za czas, który nam zorganizował i dobre słowo, którym się zawsze dzielił.

Tekst i zdjęcia: Joanna Kisiel

REKOLEKCJE Z KATOLICKIM STOWARZYSZENIEM MŁODZIEŻY

KSM – Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży jest stowarzyszeniem zrzeszającym młodych katolików działających na terenie całej Polski. Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży zostało powołane przez Konferencję Episkopatu Polski dn 10 października 1990r. Główna siedziba Stowarzyszenia znajduje się w Warszawie. Świętem patronalnym Stowarzyszenia jest uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata. Patronami zaś są: św. Stanisław Kostka oraz bł. Karolina Kózkówna.

Godłem Stowarzyszenia jest połączenie Krzyża i Orła Polskiego. Opiekę duchowną nad Stowarzyszeniem sprawują księża asystenci.

Celem Stowarzyszenia jest kształtowanie dojrzałych chrześcijan oraz aktywne uczestnictwo we wspólnocie i misji Kościoła. Kandydatem do KSM może być każdy, kto ukończył 14 rok życia. Członkiem zaś może być każdy między 18 a 30 rokiem życia. Przyjęcia w poczet kandydatów dokonuje kierownik, na wniosek ubiegającego się. Kandydaci poniżej 16 roku życia muszą do wniosku dołączyć zgodę rodzica bądź opiekuna prawnego.

Pragniemy, aby Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży powstało i zaowocowało w naszej wspólnocie. W dniach 8 – 14 lipca członkowie łódzkiego KSM-u

spędzali rekolekcyjno – wypoczynkowy czas w polskich górach. Wśród łódzkiego KSM' u nie zabrakło także przedstawicieli z naszej parafii na czele z przewodnikiem duchownym księdzem Piotrem Skurą. W codzienny plan wchodziły: modlitwy, konferencje, wyjścia w góry oraz codzienne towarzyszył nam dar jakim jest Eucharystia. Każdy dzień kończyliśmy pogodnym wieczorem i modlitwą. Ostatni wieczór zaś, był znacznie inny od innych, gdyż nazwany został wieczorem milczenia. Po wieczornym nabożeństwie Drogi Krzyżowej wszystkich nas obowiązywała cisza.

Głównym tematem rekolekcji była Miłość. Prawdziwa Miłość, taką jaką opisał św. Paweł w Pierwszym Liście do Koryntian. „Miłość cierpliwa jest.”, „... nie zazdrości...”, „...nie szuka poklasku, nie unosi się pycha...”, „... wszystko znosi...”, „ Miłość nigdy nie ustaje...”, „ Tak więc trwają wiara, nadzieja

i miłość...”, „... z nich zaś największa jest miłość...”.

Taką to Miłością obdarował nas Pan, dając nam zbawiciela. To Sam On jest tą Miłością, której oczekuje od nas i pragnie, abyśmy się nią dzielili z innymi.

Tekst Mateusz Jadczyk

XIX ZGIERSKA PIESZA PIELGRZYMKA NA JASNĄ GÓRĘ

WSPÓLNOTA CHRZEŚCIJAŃSKA

W DRODZE, KTÓRĄ ŁĄCZY MODLITWA

Trwają intensywne przygotowania do Pieszej Pielgrzymki Zgierskiej na Jasną Górę. Jak co roku wyruszy ona z naszej parafii po mszy św. o godz. 6.00. Zapisy od 10 sierpnia. Mamy nadzieję, że z tej formy pobożności

skorzysta wielu mieszkańców naszego miasta i okolic. Patronką tegorocznej pielgrzymki jest św. Joanna Beretta – Molla, której relikwie będą towarzyszyć pątnikom.

Serdecznie zapraszają Duszpasterze oraz Bractwo Pielgrzymkowe im. Ks. Sz. Rembowskiego.

www.mbdr.archidiecezja.lodz.pl

BRACTWO PIELGRZYMKOWE W WILNIE

W dniach 21-24 czerwca bieżącego roku odbyła się pielgrzymka Bractwa Pielgrzymkowego do Wilna. Pierwszym etapem podróży były Troki – miasteczko położone kilkadziesiąt kilometrów od Wilna, stanowiące dawną siedzibę księcia Witolda – brata stryjecznego króla Władysława Jagiełły. Przepięknie położona miejscowość otoczona jest kilkoma jeziorami. W centrum, na wyspie jeziora Galwe, znajduje się zamek, w którym przez lata rezydował książę Witold. Niestety budowla została kompletnie zniszczona, to co dzisiaj widzimy jest wspaniałą rekonstrukcją średniowiecznej twierdzy, pokazującą potęgę ówczesnych władców Litwy. Mieliśmy okazję przekonać się jak wspaniała, a jednocześnie oryginalna jest kuchnia karaimów. W Trokach znajduje się przepiękny kościół, w którym ks. Jan odprawił Mszę Świętą rozpoczynając nasze pielgrzymowanie.

Z Trok udaliśmy się do Wilna. Pierwszym zabytkiem, który zobaczyliśmy był kościół pw. Św. Piotra i Pawła. Wspaniałe, stiukowe rzeźby, nadają świątyni niepowtarzalny charakter. Podczas naszej pielgrzymki ruszyliśmy śladem Św. Faustyny. Nasza wspaniała pani przewodnik zaprowadziła nas do domu, w którym mieszkała Święta. W czasach komunistycznych teren zakonny został przekazany państwu, domki w których mieszkały zakonnice zostały zniszczone, przetrwał tylko jeden – z którego zrobiono magazyn i w ten sposób cela siostry Faustyny ocalała. Wzruszającym momentem była modlitwa koronką do Miłosierdzia Bożego przed relikwiami siostry Faustyny.

Szczególnym miejscem dla Polaków jest cmentarz na Rossie. Moim zdaniem jest to najbardziej polskie miejsce w całym Wilnie. Najważniejszym dla nas miejscem cmentarza jest grób matki marszałka Piłsudskiego, tzw. Mauzoleum Matka i Serce Syna. Tutaj właśnie wmurowane jest serce Marszałka.

Kolejny dzień naszej pielgrzymki był wędrowką po Wilnie. Na wzgórzu Trzech Krzyży zobaczyliśmy przepiękną panoramę Wilna, następnie udaliśmy się do Katedry Wileńskiej pod wezwaniem Św. Stanisława Biskupa i Świętego Władysława. Następnie udaliśmy się do domu Adama Mickiewicza. Zupełnie inaczej odbiera się postaci historyczne odwiedzając miejsca, w których żyli i działali. Kulminacyjnym momentem drugiego dnia pielgrzymki była liturgia sprawowana przed cudownym obrazem Matki Boskiej Miłosiernej. To wspaniałe miejsce wypełnione jest duchem modlitwy wielu pokoleń, które do Matki Boskiej przynosiły swoje radości, smutki i nadzieje.

Postać Adama Mickiewicza obecna jest w Wilnie na każdym kroku. Na szczęście nasz narodowy wieszcz jest również narodowym wieszczem dla Litwinów.

Dlatego też jego twórczość i osoba nie są wypierane z kultury litewskiej, a miejsca z nim związane są przez Litwinów eksponowane i doceniane. Niedaleko Ostrej Bramy znajduje się dawny klasztor Bazylianów. W czasach Postania Listopadowego został on przekształcony w carskie więzienie. Tam

też więziony był Adam Mickiewicz ze swoimi kolegami filomatami, filaretami. Uwidocznieniem tych wydarzeń jest postać Konrada z III Części Dziadów. Dlatego też cela Konrada jest obowiązkowym punktem zwiedzania Wilna.

W Wilnie oprócz katolików, żyje liczna wspólnota prawosławna. Przepiękne cerkwie dają wspaniałe świadectwo współegzystowania ze sobą wielu społeczności i kultur. Dlatego też z dużym zainteresowaniem zwiedziliśmy cerkiew pw. Św. Ducha. Znajdują się tam zmumifikowane ciała trzech męczenników, Antoniego, Jana i Eustachego, którzy nawet w obliczu tortur i śmierci nie wyrzekli się prawosławia.

Niedaleko miejskiego ratusza znajduje się Sanktuarium Miłosierdzia Bożego, w którym można obejrzeć pierwszy obraz Jezusa Miłosiernego namalowany w 1934 roku według wskazówek siostry Faustyny, przez Eugeniusza Kazimirowskiego.

Trzeci i ostatni dzień naszej pielgrzymki był bardzo intensywny. Rano uczestniczyliśmy we Mszy Świętej w kaplicy domu zakonnego Sióstr Jezusa Miłosiernego. W tym domu przebywał spowiednik siostry Faustyny ksiądz Michał Sopoćko. Tutaj też Eugeniusz Kazimirowski namalował obraz Jezusa ufam Tobie. Obok domu zakonnego znajduje się nowo otwarte

hospicjum im. Błogosławionego Księdza Michała Sopočki. Jest to pierwsze na Litwie dzieło tego typu.

Po liturgii pojechaliśmy do Kowna. Miasto, w okresie międzywojennym, pełniło funkcję stolicy Litwy. Obecnie jest to drugie, co do ilości mieszkańców miasto państwa. Obejrzelśmy rekonstrukcję zamku kowieńskiego, przed pomnikiem Jana Pawła II odśpiewaliśmy *Barwę*. Największe wrażenie w Kownie wywarł na mnie kościół pw. Św. Jerzego. Wspólne trzy dni pielgrzymki do Wilna minęły bardzo szybko. Był to nie tylko czas modlitwy, zwiedzania zabytków, ale również czas poznawania innych osób, które z nami przyjechały do tego pięknego miasta. Wieczory były

wypełnione spacerami po starówce, rozmowami w kawiarni, śpiewem. Serdecznie dziękuję wszystkim tym, którzy przyczynili się do organizacji tego wyjazdu. Przede wszystkim Bractwu Pielgrzymkowemu, a w szczególności Pani Eli Adamczyk, która sama niestety nie uczestniczyła w pielgrzymce, ale ją współorganizowała, Pani Basi Gawinek, ks. Janowi Czekalskiemu oraz wszystkim tym, których miałem okazję poznać.

Tekst Igor Krawczyk
Zdjęcia Renata i Sylwester Wasiak

STANOWISKO KOŚCIOŁA WOBEC ZABOBONÓW

W czasie cyklicznych spotkań katechezy dla dorosłych, prowadzonych w drugą środę każdego miesiąca przez Księdza Proboszcza Andrzeja Blewińskiego, została wygłoszona katecheza na temat „stanowiska Kościoła wobec zabobonów”.

Na początku Ksiądz przytoczył dane CBOS-u. Badania wykazały, że ponad połowa Polaków wierzy w przesady. Następnie podał kilka przykładów zabobonów. Najprostszym jest trzymanie kciuków. Podkreślił, że są zabobony, które wrosły w naszą kulturę, że nawet nie zdajemy sobie z tego sprawy. Są to na przykład: chuchanie pieniążka, czarny kot, horoskopy, nieszczęśliwa trzynastka i piątek. Ogromną dziedziną jest astrologia, zajmuje się odczytywaniem cech charakteru i psychologii człowieka, a narzędziem jakiego używa jest zapis horoskopowy, sporządzony z uwzględnieniem miejsca oraz dokładnego momentu urodzenia danej osoby. Astrologia nie jest nauką, lecz subtelną dziedziną ezoteryki. To wszystko jest nieprawdziwe i powinniśmy przyjmować to z przymrużeniem oka. Jedna rzecz jest prawdziwa, że zabobon to jest grzech.

W dalszej części spotkania ksiądz proboszcz podał definicję zabobonu. Zabobon jest wypaczeniem kultu, który oddajemy prawdziwemu Bogu. Przejawia się on w bałwochwalstwie, jak również w różnych formach wróżbiarstwa i magii. Zabobon jest wypaczeniem postawy religijnej oraz praktyk, jakie ona zakłada. Popaść w zabobon oznacza wiązać skuteczność modlitw lub znaków sakramentalnych jedynie z ich wymiarem materialnym, z pominięciem dyspozycji wewnętrznych, jakich one wymagają.

Jedną z form zabobonów są leki homeopatyczne i radiesteci, a także okultyzm. Wróżbiarstwo jest kolejnym grzechem przeciw pierwszemu przykazaniu, nakazującemu służyć tylko jednemu Bogu. Należy

odrzuć wszystkie formy wróżbiarstwa, odwoływania się do szatana lub demonów, przywoływania zmarłych lub inne praktyki, mające rzekomo odświanać przyszłość. Korzystanie z horoskopów, astrologia, chiromancja, wyjaśnianie przepowiedni i wróżb, zjawiska jasnowidztwa, posługiwanie się medium są przejawami chęci panowania nad czasem, nad historią i wreszcie nad ludźmi, a jednocześnie pragnieniem zjednania sobie ukrytych mocy. Praktyki te są sprzeczne ze czcią i szacunkiem, które należą się jedynie Bogu. Odwoływanie się do wróżbiarstwa najczęściej rodzi się z niezdrowej ciekawości, z pragnienia poznania przyszłości. Zamiast wróżbom i tajemnym siłom chrześcijanin powinien ufnie powierzyć się Bożej Opatrzności w tym, co dotyczy przyszłości.

Magia, czary, noszenie amuletów, spirytyzm, to kolejne grzechy zakazane przez pierwsze przykazanie i sprzeciwiające się służbie jednemu Bogu. Przez te praktyki, człowiek odwraca się od Boga jedynego, od dobrego Ojca, a zwraca ku siłom tajemnym i nieczystym. Człowiek zabobonny wierzy w różne niezwykłe zjawiska, potrafi wznosić liczne ołtarze dla swoich fałszywych bogów. Mamy przykład budowy wieży Babel, żeby zrównać się z Bogiem.

Podsumowując wykład na temat zabobonów, ksiądz Proboszcz powiedział, przesądów jest bardzo dużo, a mądrości jest bardzo mało. Pogaństwo rozszerza swoje kręgi.

Ks. Proboszcz zaprasza wszystkich chętnych, którzy pragną pogłębić swoją wiedzę na temat religii w każdą drugą środę miesiąca na katechezy, które odbywają się po Nowennie do Matki Boskiej Nieustającej Pomocy godz. 18.30 w domu parafialnym.

Tekst Felicja Kowalska

JUBILEUSZ KSIĘDZA WŁADYSŁAWA FIGLA

60 LAT ŻYCIA ZAKONNEGO

29 lipca 2012 roku o godz. 10 w naszej parafii została odprawiona Msza święta, której przewodniczył Ks. Andrzej Blewiński - proboszcz parafii MBDR w koncelebrze z Jubilatem z Ks. Księdzem Władysławem Figlem. Jubilat jest Zgierzaninem z parafii Świętej Katarzyny. Od 60 lat w Zakonie SJ, czyli Towarzystwa Jezusowego. Podczas homilii Ks. proboszcz nawiązał do wspańskiego Jubileuszu oraz złożył życzenia, życząc

długich lat życia i zdrowia, wszelkiej pomyślności na dalsze lata oraz opieki Matki Boskiej, której zaufał. Ojciec był wzruszony tak miłym i serdecznym przyjęciem, gorąco dziękował ks. proboszczowi za zorganizowanie uroczystości. Podczas uroczystości parafianie i mieszkańcy Zgierza złożyli życzenia Jubilatowi dziękując Panu Bogu za dar kapłaństwa Ks. Władysława i 60 lat życia zakonnego.

Tekst Agnieszka Gajek

Ks. Władysław Figiel

UROCZYSTOŚĆ ŚW. KRZYSZTOFA

22 lipca w naszej parafii odbyła się uroczysta Msza Święta w intencji kierowców. W trakcie uroczystości celebrians odczytał kodeks odpowiedzialności korzystania z pojazdów mechanicznych, a także skierowała apel ks. J. Krańnickiego dyrektora MIVA Polska, do wszystkich poruszających się po drogach o bezpieczną, trzeźwą i roztropną jazdę po drogach. Po Mszy Świętej zostały poświęcone pojazdy i udzielone błogosławieństwo kierowcom. W tym dniu również były zbierane ofiary na środki transportu dla misjonarzy.

Tekst Agnieszka Gajek

ZAPROSZENIE

31 sierpnia organizowana jest pielgrzymka do Katedry Wojskowej, w której znajduje się multimedialne Muzeum Ordynariatu Polowego. Znajdują się tam fotografie, mundury Księdza Szczepana Rembowskiego - pierwszego budowniczego Kościoła Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, pamiątki z Katynia, Smoleńska. Ponadto planowane jest wejście do Muzeum Centrum Nauki Kopernika. Zapisy oraz bliższe informacje w kancelarii parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu. Serdecznie zapraszamy.

Organizatorzy Ks. Jacek Kucharski wraz z Modlitewną Grupą Różańcową Rodziców za Dzieci oraz Ks. Jan Czekalski z Bractwem Pielgrzymkowym

nazwa odbiorcy
STOWARZYSZENIE PARAFIALNY ODDZIAŁ AKCJI
KATOLICKIEJ PRZY PARAFII MBDR W ZGIERZU

nr rachunku odbiorcy
3 4 8 7 8 3 0 0 0 4 0 0 1 5 8 9 3 2 2 0 0 0 0 0 0 1

waluta
X P PLN
kwota

nr rachunku zleceńdawcy (połączenie przelewu) / kwota słownie (wpłata gotówkowa)

nazwa zleceńdawcy

tytułem
DAROWIZNA NA REMONT SWIETLICY

tytułem od,

pieczęć, data i podpis(y) zleceńdawcy

Opłata

odcinek dla instytucji przyjmującej zlecenie

Zaproszenie

My pomagamy 12 lat
w działalności
parafialnej Świątlicy
Opiekuńczo-Wychowawczej.
POMÓŻ I TY!
Możesz nas wesprzeć poprzez
modlitwę, wolontariat oraz
finansowo.

**Członkowie i sympatycy
Parafialnego Oddziału
Akcji Katolickiej**

Sakrament chrztu otrzymali

Zuzanna Andrzejczak
Martyna Antonina Charbicka
Jagoda Małgorzata Hofma

Miłosz Michał Frątczak
Claudia Carlsen
Filip Bartosiak

*Módlmy się za dzieci ochrzczone, aby Duch Św. napęłniał ich
swoimi darami i prowadził przez życie drogą prawdy.*

Odeszli do wieczności

Halina Pawlak (ur.1966)
Józef Stegliński (ur.1915)
Jadwiga Janicka (ur.1926)
Anna Budaj (ur.1948)
Henryk Piątkowski (ur.1941)
Stefan Kucharski (ur.1924)
Jadwiga Trzaskowska (ur.1929)
Alfreda Kowalska (ur.1935)

*Módlmy się za zmarłych, aby przez Boże
miłosierdzie przeszli do chwały życia
wiecznego.*

Sakrament małżeństwa zawarli

Anna Zalepińska i Michał Piasecki

Marta Urbańska i Robert Kasiński

Agnieszka Guzowska i Grzegorz Ryżlak

Życzymy wam, abyście byli silni miłością, która wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, wszystko przetrzyma, która nigdy nie zawiedzie.

Z ksiąg parafialnych opracowała Katarzyna Dąbrowska

Kancelaria Parafialna czynna codziennie od poniedziałku do piątku w godz.; 9: 00– 11: 00 oraz 15:00– 16:30
Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej– Curie 3

Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: Ks. Piotr Skura

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu **36 8783 0004 0015 6097 2000 0001**

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

*Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.
Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska - Felczyńska, Agnieszka Gajek, Katarzyna Wieczorek, Aneta Mikołajczyk, Elżbieta Hildt,
Joanna Kisiel, Felicja Kowalska, Mateusz Jadcak. Składanie gazetki: Agnieszka Gajek, Marianna Strugińska-Felczyńska.*

Dystrybutor: Marek Cylke